

İzmir ve Nevşehir Yüresi Şaraplarından İzole Edilen Laktikasit Bakterileri Üzerinde Bir Araştırma

Dr. Sedat DÖNMEZ — Doç. Dr. İsmet ŞAHİN

A.Ü. Ziraat Fakültesi, Tarım Ürünleri Teknolojisi Bölümü — ANKARA

ÖZET

Laktikasit bakterilerinin şaraplarımızdaki önemini açıklığa çıkarabilmek ve daha önce bu konuda yapılan bir araştırma sonucunun zamanla ne tür bir değişim göstereceğini saptamak için hastalık belirtisi gösteren 25 şarap örneği incelemeye alınmıştır. 14'ü Nevşehir yüresi 1978 ürünü, 11'i 1964'de İzmir yüresi işletmelerinden derlenmiş olan bu şaraplardan 31'i çomak, 28'i kok olmak üzere toplam 58 bakteri suşu izole edilmiştir. Çok zayıf gelişme özelliğine sahip çomak şeklindeki 4 suşun tanısı yapılamamış, diğerleri genel ve fermentasyon özelliklerine göre *L. brevis*, *L. buchneri*, *L. hilgardii*, *P. cerevisiae*, *P. pentosaceus* ve *Leuc. gracile* türlerine sınıflanmıştır. Tümü % 13 hacim alkolde rahatlıkla gelişebilen bu laktikasit bakterilerinin 3.5 - 3.0 pH'ya kadar oldukça düşük pH'larda gelişmeleri ile şaraplarımız için gerçekten büyük bir tehlike oluşturdukları saptanmıştır. Hele çögünün 15°C'de de gelişebilmeleri bu tehlikenin önemini daha da artırmaktadır. Şarap üretiminde kalite düşmesi ve ekonomik kayıp istenmiyorsa bu bakterilerin şaraplarımızdaki durumunun bilinmesi ve karşı önlemlerin mutlaka alınması kaçınılmazdır.

1. GİRİŞ

Bir fermentasyon ürünü olan şarap üretimi aslında değişik mikroorganizmaların etkin olduğu geniş bilgi ve aşırı özen gerektiren bir olaydır. Şarap üretiminde mayalar yanında başta asetik ve laktikasit bakterileri olmak üzere birçok bakteri ve hatta küp mantarları da önemli mikroorganizmalardandır. Üretimde asıl etken alkol fermentasyonunu gerçekleştiren şarap mayaları (*S. cerevisiae* v.s.) dir. Ancak gerekli önlemler alınmadığı taktirde zar yapan yabani mayalar, asetik ve laktikasit bakterileri de alkol fermentasyonu sırasında veya daha sonraki aşamalarda gelişerek büyük zararlara neden olabilirler. Bu zararlı mikroorganizmalar-

dan özellikle yabani mayalarla asetikasit bakterilerinin gelişmelerinin kesinlikle önlenmeleri gereklidir. Laktikasit bakterilerinde ise durum biraz daha değişiktir. Homo - ve heterofermentatif çomak ve kokları kapsayan laktikasit bakterilerinden büyük ölümü, şarapçılıkta zararlı mikroorganizmalar arasında yer alır ve gelişmeleri istenmez. Ancak heterofermentatif kok olan *Leuc. gracile*; üzümleerde, dolayısıyla şaraplarda fazla asit olan ülkelerde ikinci bir fermentasyon olarak uygulanan molołaktik fermentasyonun asıl etkenidirler ve asilti belirli düzeye düşürmek için gelişmeleri teşvik edilir veya ortamia aşılanırlar. Fakat ülkemiz şaraplarında çoğunlukla asit yeterli veya yeterli düzeyin altında olduğu için bunlar şaraplarımıza için tehlikeli olmaktadır. Bu nedenle ülkemiz şarapçılığında laktikasit bakterileri tümüyle zararlı mikroorganizmalar arasında sayılmaktadır. Buna rağmen yakın zamana kadar konuya gerekli önem verilmemiş, şarap üretiminde SO_2 kullanımı tüm sorunların çözümü olarak kabul edilmiş ve aslında laktikasit bakterileri için sanıldığına etkili olmadığı dikkatlerden kaçmıştır. Bu ise şarapçılığımızda kalite düşmesi yanında zaman zaman büyük ekonomik zararlara da yol açmıştır. Ülkemiz şaraplarının laktikasit bakterileri yönünden durumu son yıllarda yapılan bir araştırmada ayrıntılı olarak ele alınmış ve çok değişik cins ve türden suşların bulunduğu saptanarak şarapçılığımızdaki önemi değişik yönleriyle irdelemiştir (1).

Bu araştırmada bakteriyel bulanma gösteren ve iki değişik yöreye ait şarap örnekleri ele alınarak bozulma etkeni mikroorganizmaların araştırılması, yıllara göre değişimler olup olmadığı saptanması ve konuya daha geniş boyutlarda açıklık getirilmesi amaçlanmıştır.

2. Materyal ve Yöntemler

2.1. Materyal

Bu çalışma kapsamına alınan şarap örnekleri 11'i İzmir, 14'ü Nevşehir yoresinden ol-

mak üzere toplam 25 adettir. İzmir yöresine ait olan örnekler 1964 ve daha önceki yıllarda üretilen 4 kırmızı ve 6 beyaz şarapla birlikte şarabı içermektedir. 6 beyaz ve 8 kırmızı şaraptan oluşan Nevşehir yöresi örneklerinin tümü 1978 yılı ürünüdür.

2.2. Yöntemler

2.2.1. Örneklerin temini

Bu araştırmada kullanılan şarap örneklerinden İzmir yöresine ait olanlar 1965 yılında başka bir araştırmada kullanılmak üzere yöreneden toplanmış olup, etiketli şişe şarapları idi. Nevşehir yöresine ait şaraplar ise normal kontrol için Tekel eksperlerince alınmış ve Kürsümüze analizleri için gönderilmiş örneklerden oluşmuştur.

2.2.2. İzolasyon

Şarap örneklerinden laktikasit bakterilerinin izolasyonunda Şahin (1) tarafından belirtilen besiyeri kullanılmış ve yöntemler uygulanmıştır.

2.2.3. Tanı yöntemleri

Izolasyonu yapılan bakteri suşlarının tanısında uygulanan yöntemlerden; hücre şeklinin saptanması Şahin'e (1), gram-boyama Skerman'a (2), değişik sıcaklık, pH ve % 6.5 NaCl'de gelişme Weiller ve Radler'e (3), alkolle karşı dirençleri Şahin'e (1), katalaz deneyi Eschenbercher'e (4), diasetil veya asetoin oluşumu Barrit'e (5), nitrati indirgeme Collins'e (6), gaz oluşumu Hayward'a (7), arginin dezaminasyonu ve indol oluşumu Harrigan ve Mc Cance'ye (8), üreaz deneyi Holding ve Collee'e (9) ve jelatin hidrolizasyonu Weiller ve Radler'e (3) göre yapılmıştır. Değişik karbon kaynaklarının fermentasyonu veya parçalanması glikoz, galaktoz, mannoz, sellobioz, laktоз, sakkaroz, trehaloz, rafinoz, melibioz, melisitoz, dekstrin, inulin, mannit, eskulin, salisin, α -metil-D-glikozit, gliserin ve etanol kullanılarak yapılmış, eskulin için indikatör olarak % 0.05 FaCl₃ diğerleri için % 0.004 klorfenol'den yararlanılmıştır. Ayrıca bu suşların malik, sitrik ve tartarik asitleri karbon, kaynağı olarak değerlendirip değerlendirmekleri kağıt kromatografisi yöntemiyle izlenmiştir (1, 3).

3. Bulgular ve Tartışması

1978 ürünü olan toplam 14 örnekten oluşan Nevşehir şaraplarından 5 örnek laktikasit bakterileri izolasyonu bakımından olumlu sonuç vermiş olup, üçer kırmızı ve beyaz şaraptan oluşan bu örneklerden 27 bakteri suşu izole edilmiştir.

1964 ve daha önceki yıllar ürünü olan 11 örneklik İzmir şaraplarından 7'sinin laktikasit bakterilerince kuvvetle bulaşmış durumda oldukları saptanmış ve bunlardan 32 suş izole edilmiştir.

Böylece toplam 25 şarap örneği ayrıntılı olarak incelenmiş olup bunların 13'ünden 59 bakteri suşu izole edilebilmiştir. Nevşehir şaraplarından izole edilmiş olan 27 suştan 13'ü çomak 14'ü kok; İzmir şaraplarından izole edilen 32 suştan 18'i çomak, 14'ü kok şeklindeki bakterilerdir.

Izole edilen bu 50 suşun tümü genel özellikleri bakımından laktikasit bakterilerine uyduğu için hepsi *Lactobacteriaceae* familyasının temsilcileri olarak tanılmış, ayrıca hücre şekilleri ve fermentasyon özellikleri dikkate alınarak *Lactobacillus*, *Pediococcus* ve *Leuconostoc* cinslerine ayrılmışlardır.

3.1. *Lactobacillus*

13 şarap örneğinden izole edilen 59 laktikasit bakterisi suşundan 31'i çomak şeklinde bakteriler olup bu cinsin temsilcileridirler. Hücreler kısa veya uzun çomak şeklinde olmakla birlikte kısa çomaklar çokunluktadır. Sözü edilen bu 31 *Lactobacillus* suşu glikozdan CO₂ oluşturmalarına göre heterofermentatif özellik göstermişler ve buna göre *Betabacterium* alt cinsine ayrılmışlardır (10).

3.1.1. *Betabacterium* (Orla - Jensen) Kandler

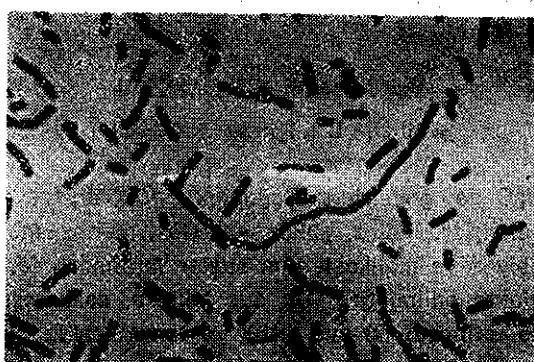
Araştırılan şarap örneklerinde bu alt cins'e ait *L. brevis*, *L. buchneri* ve *L. hilgardii* türlerine rastlanılmış, dört suş fermentasyon deneylerinde etkisiz kalmaları nedeniyle tür ayırimına alınamamışlardır.

3.1.1.1. *L. brevis* (Orla - Jensen)

Bergéy et al.

Izole edilen 31 heterofermentatif laktobaksi suşundan 11'i genel özellikleri ve şeker

fermentasyonuna göre *L. brevis* olarak tanımlanmıştır. Bu 11 suş 6 ayrı şarap örneğinden izole edilmiş olup, 5'i Nevşehir yöresi kırmızı ve beyaz şarabından izole edilmiştir. *L. brevis* türüne ait 11 suş değişik karbon kaynaklarına farklı etkinlikleri ile 7 ayrı tip özelliği göstermiştir (Tablo 1). Kısa ve orta uzunlukta, çoğunlukla tek veya çift hücreler halinde olup, kimi zarhan kısa zincirlere de rastlanır (Şekil 1). Hepsi % 14 alkolde, üçü % 6.5 tuzda, 7'si 15°C'de gelişir. 45°C'de gelişme izlenmemiştir. Gram pozitif ve katalaz negatiftirler.



Şekil 1. *L. brevis* (X 12500)

Eski ve yeni şaraplardan izole edilmiş olan *L. brevis* suşları fermentasyon ve parçalama yetenekleri bakımından diğer kaynaklardan

izole edilen aynı türde ait suşlarla büyük benzerlik göstermektedirler. Ancak bir suş trehaloz etkinliği ile daha önceki tüm kaynak bilgileri ile çelişmektedir. Bir suş ise zayıf mannoz fermentasyonu ile arpa ve maltlardan izole edilen *L. brevis* (10), zayıf salisin fermentasyonu ile de biralardan izole edilen *L. brevis* suşları (4) ile aynı özelliği göstermiştir. Diğer fermentasyon özellikleriyle Du Plessis ve Van Zyl (11), Peynaud ve Domercq (12), Weiller ve Radler (3) ve Şahin'in (1) sonuçları ile büyük uyum göstermişlerdir. Ancak bu araştırmada incelenme 11 suşun 7'sinin, denenen sitrik, malik ve tartarik aside etkin olmaları 2'sinin ise yalnız sitrikasiti parçalayamaması bir ölçüde diğer araştırma sonuçlarından ayrılmıştır.

3.1.1.2. *L. buchneri*

Üç Nevşehir ve bir İzmir beyaz şarap örneğinden izole edilen 8 suş özellikleri gereği *L. buchneri* türü olarak tanımlanmıştır. Kısa ve uzun çomak şeklinde hücrelere sahiptir ve hücreler tek, çift veya kısa zincirler şeklinde bulunur (Şekil 2). Fermentasyon özellikleri ise Tablo 2'de görülmektedir. Fermentasyon yeteneklerin eğore bu 8 suş 6 ayrı tip özelliği göstermiştir. Fermentasyon yönünden şaraplardan izole edilen bu 8 suş diğer kaynaklardan izo-

Tablo 1. Şaraplardan izole edilen *L. brevis* türünün fermentasyon özellikleri

Tip	Suş sayısı	Arabitol	Ksiloz	Glikoz	Galaktoz	Mannoz	Maltoz	Trehaloz	Sellobioz	Laktoz	Sakkaroz	Rafinoz	Melibioz	Melisitoz	Dekstrin	Inulin	Salisin	Eskulin	Mannit	Gliserin	Etanol
A	1	+	+	+	+	Z	+	+	-	+	Z	Z	+	-	-	-	Z	+	-	-	-
B	1	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-
C	2	+	+	+	+	-	+	-	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-
D	2	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-
E	3	+	+	+	+	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
F	1	+	+	+	+	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
G	1:	+	+	+	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		+	+	+	(±)	(Z)	+	(±)	-	± (±)	±	-	-	-	-	(Z)	(±)	-	-	-	-

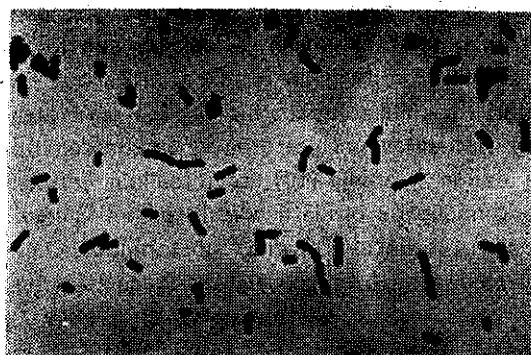
+: Asidlendirme veya parçalama olumlu

-: Asidlendirme veya parçalama olumsuz

(±): Değişik sonuç (% 35 - 60)

(): Tepkime azınlıkta

Z: Asidlendirme veya parçalama zayıf

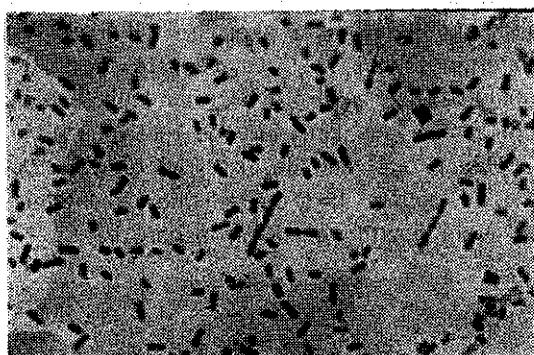
Şekil 2. *L. buchneri* (X 12500)

le edilen *L. buchneri* suşları ile büyük benzerlik göstermektedir (4, 13). Burada asıl ilginç sonuç daha önce tüm Türkiye genelinde yapılan araştırmada çok daha fazla (240) şarapörneğinde *L. buchneri*'ye rastlanmamışken bu araştırmada ve çok az sayıda örnekte rastlanmış olmasıdır. Daha da ilginç olanı diğer araştırmacıların da şaraplarda bu bakterilerden bahsetmeyişleridir (12, 14). Bu türde ait suşlardan ikisi tartarik asiti parçalayamamış, bu iki suş da dahil hepsi sitrik ve malik asitleri parçalamışlardır.

3.1.1.3. *L. hilgardii*

Bu araştırma sırasında şarplardan izole edilen ve *Betabacterium* alt cinsine dahil olan heterolaktik suşlardan 8'i bu türün temsilcileridir. Kısa ve orta uzunlukta çomaklar olup, ya tek tek veya kısa zincirler şeklinde bulunurlar (Şekil 3). Değişik karbon kaynaklarına etkin-

likleri ve gelişime özellikleri bakımından daha önceki araştırmacıların (1, 11, 12, 15), tanımlamalarına uymaktadır. Hepsi gram-pozitif, katalaz nefatif olup % 13 hacim alkolde ve % 6.5

Şekil 3. *L. hilgardii* (X 12500)

NaCl'de gelişirler. Çoğunluk 15°C'de zayıf gelişirler. Ksiloz, glikoz, galaktoz, maltoz, melibioz ve malikasit tüm suşlar tarafından ferment edilmiştir. Üç suş laktuzu, sakkarozu ve rafinozu; iki suş sitrik ve tartarikasidi; birer suş ise mannoz ve eskulinin parçalamış veya ferment etmiştir. Ayrıca ödrt suş zayıf olmakla birlikte mannit'i de ferment etme yeteneğini göstermiştir.

3.2. *Pediococcus*

3.2.1. *Pediococcus cerevisiae*

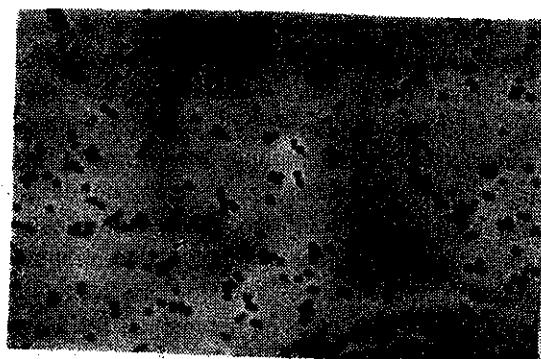
Bu araştırma kapsamında izole edilen kok şeklindeki 28 laktikasit bakterisi suşandan 20'si homofermentatif pediyokok olup, şeker

Tablo 2. *L. buchneri*'nin fermentasyon özellikleri

Tip	Suş sayısı	Arabinoz	Ksiloz	Glikoz	Galaktoz	Mannoz	Maltoz	Trehaloz	Sellobiyoz	Laktoz	Sakkoraz	Rafinoz	Melibioz	Melisitoz	Dekstrin	Inulin	Salisin	Eskulin	Mannit	Gliserin	Etanol
A	1	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-
B	2	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-
C	1	+	+	+	+	-	+	-	-	1	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-
D	2	-	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-
E	1	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-
F	1	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	-
G	8	±	+	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-
										(+)(-)								+			

fermentasyonu yönünden 19 suş *P. cerevisiae* türünün temsilcileri olarak tanımlanmışlardır (Şekil 4). Aynı zamanda *P. damnosus* olarak da adlandırılan (16) bu tür fermentasyon ve parçalama yetenekleri bakımından 13 ayrı tip özelliği göstermiştir (Tablo 3).

Şarplardan izole edilen bu 19 *P. cerevisiae* (*domnosus*) suşundan 9'u pH 3.2'den başlayarak 7.0'ye kadar tüm pH'larda gelişme gösterirken, 5 suş pH 3.0'ten, 5 suş ise pH 3.5'ten başlayarak aynı pH'larda, tümü % 13 alkolde ve 15°C'de gelişme göstermişler, 45°C'de gelişme çok zayıf veya olumsuz kalmıştır. Böylece bu araştırma sonuçları özellikle şekerlerin fermentasyonu yönünden diğer araştırmacıların sonuçlarına uymaktadır (3, 11, 16, 17). Fakat üç organik asidin parçalanması ile özellikle sitrik ve tartarikasitte bu araştırmacılarla fark ortaya çıkarken Şahin'in (1) araştırması ile tam bir uyum göstermektedir. Değişik pH'larda gelişme yönünden ise bu araştırmada saf yetiştirilen *P. cerevisiae* (*damnosus*) suşları Back'in (16) belirttiği pH'lardan daha düşük pH'larda gelişebilmekte olup, bu da şarap kaynaklı bakteriler için doğal bir sonuçtur. 3.5

Şekil 4. *P. cerevisiae* (X 12500)

pH'dan başlayarak gelişen suşlar (Rankine'in (18) beyanına uymaktadır.

Morfolojik özellikleri ise diğer araştırmacıların belirtikleri gibidir. Hücreler yuvarlak olup, tek, çift veya tetrat şeklinde (Şekil 4). Fakat bu şekillerin durumu suşlara göre az çok değişebilmektedir.

3.2.2. *P. pentosaceus*

Bir İzmir beyaz şarabından izole edilen ve 20 *Pediococcus* suşundan biri olan suş, arabinoz ve ksilozu ferment etme yeteneği ile

Tablo 3. *P. cerevisiae*'nın fermentasyon özellikleri

Tip	Suş sayısı	Arabinoz	Ksiloz	Glikoz	Galaktoz	Mannoz	Maltoz	Trehaloz	Sellobioz	Laktoz	Sakkaroz	Rafinoz	Malibyoz	Melisitoz	Dekstrin	Inulin	Salisin	Eskulin	Mannit	Giserin	Etanol
A	2	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
B	1	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-
C	3	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
D	4	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
E	1	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
F	1	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
G	1	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
H	1	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
I	1	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
J	1	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
K	1	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
L	1	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
M	1	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	-	-	-	-	-	(+)	-	(+)	(+)	-	-	-	(+)	-	(+)	(+)	-	-	-	-	-

diger suşlardan ayrılmış bu nedenle de *P. pentosaceus* olarak tanılmıştır. Morfolojik olarak bundan önceki tür büyük benzerlik gösteren bu tür arabinoz ve ksiloz dışında glikoz, mannoz, trehaloz ve meliboyozu ferment etmiş, eskulini parçalamıştır. Ayrıca yine denemeye alınan her üç organik aside aynı ölçüde etkin olmuştur. Bundan önce yapılan araştırmalarda şaraptan izole edilen *Pediococcus* türleri arasında bu tür rastlanmayışı, bu araştırmmanın en ilginç sonuçlarındanandır. Fermentasyon özellikleri yönünden maltozda beliren önemli fark dışında Bak'ın (16) tanımına uyan bu suş 3.0 pH'dan başlayarak 7.0 pH'ya kadar tüm pH'larda gelişme göstermiştir. Diğer gelişme özellikleri *P. cerevisiae*'da olduğu gibidir.

3.3. *Leuconostoc*

3.3.1. *Leuconostoc gracile*

Bu araştırmada biri beyaz, diğeri kırmızı olmak üzere iki Nevşehir yöresi şarabından izole edilen 8 heterofermentatif kok genel ve özgül özellikleri ile *Leuc. gracile* türü olarak tanımlanmışlardır.

Hücre şekilleri pediyokkoliarda olduğu gibi küresel değil, tersine oval bir görünümü sahiptir. Hücreler tek tek olduğu gibi çift veya genellikle kısa ve orta uzunlukta zincirler şeklinde bulunurlar (Şekil 5).



Şekil 5. *Leuc. gracile* (X 12500)

Bu türde ait suşlar glikozda çok zayıf olmakla birlikte gaz oluştururlar. Hepsi % 13 alkolde ve 15°C'de gelişir fakat 45°C'de ve % 6.5 NaCl'de gelişemezler. 4 suş 3.0, 4 euşta 3.2 pH'dan başlayarak 7.0'ye kadar tüm pH'larda gelişebilmektedir. Tümü glikoz ve man-

nozu ferment eder, fakat bu fermentasyonlar bile oldukça zayıftır. Ayrıca eskulin suşların tamamı tarafından parçalanır. Suşlardan 6'sı geç olmakla birlikte salisine, 3'ü sellobioza, 2'si ise trehaloz ve melibiozo zayıf olarak etkin olmuşlardır. Birer dışında hepsi her üç organik asidi parçalamış, bir suş tartarikaside etkin olamamıştır. Denenen diğer karbon kaynaklarına etkisiz kalmışlardır. Bu sonuçlar Gordon ve Kunkee (19) ve Şahin'in (1) sonuçları ile oldukça iyi bir uyum göstermektedir.

4. Sonuç

Bu araştırmadan elde olunan bulgular incelendiğinde, özellikle genç şarapların laktik-asit bakterilerince daha zengin bir floraya sahip olduğu anlaşılır. Çünkü Nevşehir yöresinden gelen ve 1978 ürünü olan şaraplar henüz 3-4 aylık ürünken incelemeye alınmışlar ve bunlardan hem çomak, hem de kok şeklinde bakteriler izole edilmiştir. Genç şaraplarda rastlanan *Leuc. gracile*'nın eski şaraplarda olmayışı zamanla diğer *Lactobacillus* ve *Pedicoccus* türlerinin ortama hakim olduklarını ve asitte daha az dayanıklı ve besin maddeleri yönünden daha aşırı istekli *Leuconostoc* türlerinin uzun süre ortamda kalmadıklarını göstermektedir. Asıl şarap azırlısı olan bu dayanıklı türlerin diğer türlerden çok uzun yıllar yaşamalarını sürdürmeleri, bunların şarap üretimi sırasında ortama bulaşma ve üremelerine izin vermeyecek önlemlerin alınmasının ne denli önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Şarplardan izole edilen bu laktik-asit bakterilerinin hepsinin % 13 hacim alkol içeren ortamda rahatça çoğalmaları, fermentasyon sırasında şekerlerden oluşan alkolün tek başına bu bakteriler üzerine önemli bir önleyici etkiye sahip olmadığını kanıtlıdır.

Yine çoğunlukla 3.2 hatta 3.0 pH'da gelişen bu bakteriler, pH'sı zaten bu değerlerde veya biraz daha yüksek olan şarplarımızda kolayca gelişebilir. % 90'dan fazla bir bölüm 15°C'de bile gelişme gösteren laktik-asit bakterilerinin şaraptaki faaliyetleri yalnızca mahzen sıcaklıklar ile de tümyle önlenemez.

Daha önce Türkiye genelinde yapılan araştırmada (1) rastlanmamış olan *L. buchneri* türünün bu araştırmada izole edilen laktik-asit

bakterilerinin yaklaşık % 14'ü oluşturması, fakat aynı araştırmada az da olsa rastlanmış olan *L. plantarum* ve *L. casei* türlerinin bu araştırma örneklerinde bulunmayışi önemli bir ayıralık teşkil etmiştir. Ancak her iki araştırmada bulgularına göre şaraplarımız daha çok heterofermentatif *Lactobacillus* ve homofermentatif *Pediococcus* türleri tarafından tehdit edilmektedir. *Leuconostoc*'lar ise üçüncü sırada gelmektedirler. Bununla birlikte genelde doğal fermentasyonun uygulandığı şarapçılığımızda laktikasit bakterilerinin durumunu ve önemini kesinlikle ortaya koyabilmek için değişik fermentasyon ve dirlendirme aşamalarındaki gelişmeler araştırılmalıdır.

İzole edilen laktikasit bakterilerinden büyük bir bölümünün şiradan şaraba geçen tarrik, malik ve sitrikasitleri parçalamaları, bunların gerçekten şaraplar için ne denli tehlikeli olduklarını bir kez daha vurgulamıştır.

Yukarıdaki sonuçlardan anlaşılabileceği gibi şarapçılığımız için tümyle zararlı olan laktikasit bakterileri tek tek denenen değişik

koşullara karşı oldukça dayanıklıdır. Fakat bu koşulların birlikte etkisi mutlaka daha başka olmaktadır. Bu bakterilerin şaraplarımız için zararlı etkileri önlenmek isteniyorsa, üzümlerin çok uzak mesafelere taşınmasından ve hasattan sonra uzun süre bekletilmesinden kesinlikle vazgeçilmeli hasat takiben hemen sıkılan üzümler yeterince küükürtle ve yeterli saf maya kültürü ile aşilanarak mümkün olduğunda düşük sıcaklıkta alkol fermentasyonuna bırakılmalıdır. Böylece diğer koşulların bu bakteri aleyhine geliştirilmesi yanında, sırada bulunan besin maddelerinin kısa sürede mayalar tarafından tüketilmesi de sağlanmış olur. Koşullar uygunsa bir ön durultma yapılarak doğal mikroflora yükü hafifletilmeli ve kırmızı şarap yapımında sıcaklık veya enzim uygulamasına giderek cibre fermentasyonu terkedilmelidir. Ayrıca asitçe daha zengin şaraplık üzümlerin yetiştirmesine, önem verilerek az da olsa bu bakterilerin faaliyeti sözkonusu olduğunda asitin yeterli düzeyde kalması sağlanmalıdır.

SUMMARY

A Study on Lactic Acid Bacteria were isolated from Nevşehir and İzmir Region Wines.

In this study 25 wine samples were investigated to find out the importance and role of lactic acid bacteria in Turkish wines.

Wine samples collected from the district of Nevşehir and İzmir. From these samples 58 bacteria were isolated. 31 of these isolates were rods and the rest of them were cocci. Four species of these bacteria could not be identified because of their poor growth and the others were identified as *L. brevis*, *L. hilgardii*, *P. cerevisiae*, *Leuc. gracile* and *P. pen-*

tosaeus.

In fact, these bacteria are very important in Turkish wines because of the capabilities of growing at 13 % (v/v) alcohol and 3 - 3.5 pH degree. Especially these bacteria are consisting a danger in Turkish wines because of their ability to grow at 15°C.

If we do not the quality defects and the economical losses in our wines, the bacterial flora of the wines must be known and realise the defective conditions.

K A Y N A K L A R

1. Sahin, İ., 1981. Türkiye Şaraplarında Rastlanan Laktikasit Bakterileri ve Şarapçılığımızdaki Önemi Üzerinde Araştırmalar. A.Ü. Ziraat Fakültesi Yayınları No: 750.
2. Skerman, V.B.D., 1959. A. Guido to the identification of the Genera of Bacteria with methodes and digests of generic characteristics. The Williams and Wilkins Co. Baltimore.
3. Weiller, H.G. und F. Radler, 1970. Milchsäurebakterien aus Wein und Rebenblättern. Zbl. Bakt. 125, 707 - 732.
4. Eschenbecher, F. 1968/69. Zur Kentnis der biersäuernden Labtobazillen. Brauwiss. 21, 424-437, 464-471. (1968); 22, 14-28 (1969).
5. Barritt, M.B., 1936. The intensification of the Voges - Proskauer reaction by the addition of x-naphthol. J. Path. Bact. 42, 441 - 454.
6. Collins, C.H., 1967. Microbiological Methods. 2nd ed. Butterworths, London.
7. Hayward, A.C. 1967. Detection of Gas Production from Glucose by Heterofermenta-

- tive lactic acid Bacteria. I. gen. Microbiol. 16, 9 - 15.
8. Harrigan, W.F. and Margaret E. McCance, 1966. Laboratory Methods in Microbiology. Academic Press, London and New - York.
 9. Holding, A.J. and J.G. Collee, 1971. Methods in Microbiology. Academic Press, London and New - York.
 10. Sahin, I. 1970. Zur Kenntnis der Laktobazillen in der Mikroflora von Gerste und Malz. T. Hochschule München (Doktora tezi).
 11. Du Plessis, L. De é. and J.A. Van Zyl, 1963. The microbiology of South African wine making. IV. The taxonomy and incidence of lactic acid bacteria from try Wines. S. Afr. J. Egrič. Sci. 6, 261 - 273.
 12. Peynaud, E. et S. Domercq. 1970. Etude de deux centcinquante souches de bacillus hétérolactiques isolés de vins. Arch. Mikrobiol. 70, 348 - 360.
 13. Van Kerken, A.E. und O. Kandler, 1966 Die Laktobazillenflora des Tilsiterkäses. Milchwiss. 21, 436 - 440.
 14. Lambion, R. et A. Meskhi, 1957. Les bactéries de la fermentation malolactique. Rev Ferment. Ind. Aliment. 12, 131 - 144.
 15. Barre, P., 1966. Recherches sur les Bactéries lactiques des vins. I. Isolement et classification. Ann. Technol. agric. 15, 173 - 180.
 16. Back, W., 1978. Zur Taxonomie der Gattung Pediococcus. Phänotypische und genotypische Abgrenzung der bisher bekannten Arten sowie Beschreibung einer neuen bierschädlichen Art: *Pediococcus inopinatus*. Brauwiss. 31, 237 - 250, 320, 336 - 342.
 17. Carr, J.G., 1970. Tetrat-forming cocci in ciders. J. appl. Bact. 33, 371 - 379.
 18. Rankine, B.C., 1970. Development in malo-lactic fermentation of Australian red table wines. Americ. J. Enol and Viticult. 28, 27 - 33.
 19. Gordon, J.P. and R.E. Kunkee, 1972. «Characterisation and Energetics of Leuconostoc cenus M 1.34» Amers. J. Enol - Viticult. 23, 61 - 70.

AKKENT

SAF MEYVE SUYU

**hayat veren
doyumsuz lezzet**

AKKENT KALKINMA KOOPERATİFİ ÇAL-DENİZLİ TEL: 1-24